

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 708/2022

14.07.2022. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Милене Рашић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Стевана Обренова, поднетом против правноснажних решења Апелационог суда у Новом Саду Кж1 95/21 од 25.03.2022. године и Кж2 547/22 од 13.04.2022. године, у седници већа одржаној дана 14.07.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Стевана Обренова, поднет против правноснажних решења Апелационог суда у Новом Саду Кж1 95/21 од 25.03.2022. године и Кж2 547/22 од 13.04.2022. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж1 95/21 од 25.03.2022. године делимично је усвојен захтев за накнаду трошкова кривичног поступка за предузете радње одбране окривљеног АА у предмету Апелационог суда у Новом Саду Кж1 95/21, па је утврђена укупна висина трошкова кривичног поступка од 46.500,00 динара, који ће се из буџетских средстава исплатити окривљеном АА на начин описан у изреци, у року од 60 дана од дана правноснажности решења.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж2 547/22 од 13.04.2022. године, у ставу првом, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Стевана Обренова, изјављена против решења Апелационог суда у Новом Саду Кж1 95/21 од 25.03.2022. године, а у ставу другом усвојен захтев за накнаду трошкова другостепеног кривичног поступка, па је окривљеном АА за предузету процесну радњу од стране браниоца – жалбу на решење о трошковима, досуђен износ од 15.000,00 динара који ће се окривљеном исплатити на начин и у року наведеним у изреци решења.

Против наведених правноснажних решења Апелационог суда у Новом Саду, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА,

адвокат Стеван Обренов, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 267. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи у целини побијана решења тако што ће у целини усвојити захтев за накнаду трошкова увећан за трошкове састава захтева за заштиту законитости у износу од 60.000,00 динара или укине у целини побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Стеван Обренов, захтев за заштиту законитости подноси због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 267. ЗКП.

Према наводима захтева, нижестепени суд је побијаним решењима окривљеном АА морао да досуди трошкове кривичног поступка на име састава захтева за заштиту законитости од стране браниоца у износу од 60.000,00 динара јер је реч о суду правног лека, који је, сходно одредби члана 267. ЗКП, стварно и месно надлежан да одлучује о трошковима насталим поводом правног лека у које спада и захтев за заштиту законитости као ванредни правни лек.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, по оцени Врховног касационог суда, нису основани.

Из списка предмета произлази да је пресудом Вишег суда у Новом Саду К 32/14 од 24.11.2020. године окривљени АА оглашен кривим због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године, која ће се извршити тако што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, уз примену електронског надзора.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 95/21 од 29.04.2021. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног, адвоката Гордане Вржине, адвоката Драгана Марковића и адвоката Божа Марковића и потврђена пресуда Вишег суда у Новом Саду К 32/14 од 24.11.2020. године.

Према стању у списима, пресудом Врховног касационог суда Кзз 1013/21 од 09.11.2021. године усвојен је као основан захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Стевана Обренова и адвоката Гордане Вржине, па су преиначене правноснажне пресуде Вишег суда у Новом Саду К 32/14 од 24.11.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 95/21 од 29.04.2021. године тако што је овај суд окривљеног АА ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ. Истом пресудом одлучено је да се оштећени упућују да имовинскоправне захтеве остваре у

парничном поступку и да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Према одредби члана 265. став 1. ЗКП када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије, или се окривљени ослободи од оптужбе изрећи ће се у решењу, односно у пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до б) ЗКП, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца падају на терет буџетских средстава суда.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП одређено је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је ставом 2. тачка 7) истог члана прописано да трошкови кривичног поступка обухватају, између осталог, награду и нужне издатке браниоца.

Одредбом члана 267. ЗКП прописано је да о дужности плаћања трошкова који настану код суда правног лека одлучује тај суд сходно одредбама члана 261. до 266. овог законика.

Сходно цитираној одредби члана 267. ЗКП, у конкретном случају, суд правног лека у смислу дужности плаћања трошкова кривичног поступка насталих код тог суда, је Врховни касациони суд који је пресудом Кзз 1013/21 од 09.11.2021. године одлучио о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА.

Према томе, одбијајући да окривљеном надокнади трошкове кривичног поступка на име састава захтева за заштиту законитости од стране браниоца, Апелациони суд у Новом Саду побијаним решењима није учинио повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 267. ЗКП јер о тим трошковима када је захтев за накнаду трошкова поднет, треба да одлучи Врховни касациони суд.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Стевана Обренова, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, захтев одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**